

Afgelopen woensdag bij de “Wereld draait door” werd door Joost Prinsen een verhaal voorgelezen van Maarten Biesheuvel: De dienst. Ik werd daar diep door geraakt. Hieronder nu het verhaal, gevolgd door drie door mij geschreven gedichten.

De dienst

Auto's rijden voor. De deuren worden geopend. Mannen komen eruit stappen. Ze gaan vergaderen. Het is de dienst. De vergadering is besloten, maar ik wil toch verklappen wat het besluit is: De top van de berg de Matterhorn moet een meter verplaatst worden. Eerst de sneeuw van de top, het ijs moet ook bewaard worden. Tanks, bulldozers, stoeltjesliften, sneeuwbevaarders moeten meteen naar de top. Een tank valt naar beneden en wordt daar verpletterd. Begravenis. De mannen in de tank zijn ook dood. Het zijn kranige, moedige mannen....mogen zij in God rusten. Dan zijn er eindelijk drie mannen op de top en beginnen met pikhouwelen en drillboren om een heel klein stukje van de top los te bikken. Na twee dagen valt er een man naar beneden. Moge hij rusten in Gods eeuwige zaligheid. Eindelijk is er een kilo rots los en de mannen op de top tillen het op. Nieuwe brigades komen in stoeltjesliften aan. Een ingenieur maakt ter plaatse een laatste berekening voor de ijsbevaarders. De mannen met de pikhouwelen vragen:” Wat is nu eigenlijk de bedoeling?” De top van de Matterhorn moet een meter verplaatst worden. Eerst gaat alles met pikhouwelen. De laatste steigers worden aangelegd. Dan komen de ijsbevaarders in een bocht om de steigers heen staan. Alles moet bewaard blijven, als de top maar een meter verplaatst is. De burgemeester belooft erelinten. Steigers zakken in, stoeltjesliften gaan kapot.

Bulldozers en tanks, pikhouwelen en drillboren komen niet op de geweldige hoogte.

Een man slaat met een mokerhamer op zijn duim en moet naar het ziekenhuis. Fotograven komen uit alle landen, reporters evenzeer. Nieuwe ingenieurs komen boven. Eén van hen heeft zieke kinderen. Zijn vrouw heeft hem verlaten, maar hij moet werken. Ja, eindelijk is er een kilo rots los. Het is een alwijs raadsbesluit. “Ja”, zegt de man, die het hoogste van de rots in zijn handen heeft. Een ijsbevaarder van beton breekt onderweg en verplettert drie mannen. “Maar waarom moet het nu allemaal?” roept één van de mannen uit. “En hoeveel kilo is dan het begin?” Nieuwe horden mannen komen eraan met zeisen (een vergissing van de dienst) en pikhouwelen. Twintig miljoen ton moet er eerst losgaan met pikhouwelen. “Maar het is gewoon gekkenwerk!” roept één van de mannen uit. “Ja”, zegt één van de andere mannen. “Je hebt nu eenmaal de dienst en dan heb je God ook nog. Veronderstel dat je een dienst had die nooit een plan maakte?” Godsamme! Zo zie ik het leven.....

*Wonderlijk
Kleurrijk
Oogstrelende
Schoonheid
Ben jij
Mens
Het ondenkbare denkend
Het onvindbare zoekend
Het onmogelijke ontdekkend
Grenzen niet acceptierend
Totdat in a split of a second
De dunne laag
Van jouw bestaan
Uiteen spat
En de druppels van herinnering
Samenvloeien in een rivier
Van vergankelijkheid*

*Het "begrijpen" van het leven
Is een groot geheimenis
Want waarom is het gegeven?
Wat is haar betekenis?*

*Heer, wees onze kracht
Een licht in onze nacht
Beziel ons bestaan
Geef zin om door te gaan*

***IJdele mens
Angstkonijn
Altijd maar kijken
Altijd maar
Van denken
Naar voelen
Naar minderwaardigheid
Naar meer
Controle
Denken
Voelen
Minderwaardigheid
Inconsequent wonder
Kwetsbare druktemaker
Stoffelijk ben je
En weg ben je
En nu?***